

DE COM CONVERTIR UN MUSEU EN ARENA

EL MUSEU COM A ESPAI PÚBLIC

Pràctica artística i contextos socials

Cicle a cura
d'Oriol Fontdevila

○○○○○

La formació d'un Museu

Mireia c. Saladrigues

Del 14 de desembre de 2012 al 3 de març de 2013

Els museus acostumen a mostrar relats sobre la història de certs objectes, però és poc usual que en els seus espais també es deixi rastre de la seva formació. La proposta de Mireia c. Saladrigues és aproximar-nos a les condicions que van permetre la formació del Museu Joan Abelló, així com els efectes que aquesta institució ha desencadenat a nivell econòmic, urbanístic, polític, social i simbòlic.

Un tòpic cultural que tenim associat amb els museus és el de la inutilitat. El museu conté objectes que no tenen cap utilitat aparentment, o bé perquè han estat desactivats de la funció que exercien en un altre entorn cultural, o bé perquè d'entrada s'haurien plantejat com a inútils i destinats sols a la contemplació, és a dir, com a objectes artístics pròpiament.

Quan analitzem la història dels museus, però, aquesta condició desinteressada de la pràctica cultural

s'esvaeix ràpidament. En la construcció d'un museu hi incideixen una gran quantitat de motius, entre els quals es poden trobar la voluntat de rehabilitar una àrea urbana, contribuir al creixement econòmic, generar elements d'identitat, produir elements de referència a escala internacional, perpetuar la memòria dels propietaris d'una col·lecció, posar en valor uns objectes, promocionar uns personatges, o bé incidir en l'educació i en la millora de la qualitat de vida dels conciutadans.

Mireia c. Saladrigues ha realitzat una investigació documental a l'entorn del cas precís del Museu Joan Abelló. S'ha endinsat en el mateix arxiu històric de la institució i s'ha entrevistat amb testimonis, a fi de resseguir-ne el procés històric de la construcció i fixar-se en els discursos de diferent procedència que s'han requerit acoblar per donar lloc a la formació de la institució.

La representació del museu que es realitza és, així, de tall utilitarista. Per mitjà de la confluència d'un con-

conjunt d'interessos, la institució emergeix enmig d'unes estructures socials amb la finalitat de desencadenar un conjunt de processos determinats. En aquest sentit, la presumpta inutilitat a què el museu aboca els seus objectes no sigui res més que, probablement, la cuirassa que el protegeix de ser vist com un dispositiu històric i contingent, com una formació que resulta de l'orquestració d'un seguit d'expectatives particulars.

Posar al descobert el magma de discursos que s'han requerit per a

la formació del museu ha de permetre activar el debat al seu entorn en tant que institució pública. Mentre que la disfressa de desinterès i passivitat induïx a la desafecció, penssem que queden per inventar maneres per introduir a la ciutadania en la presa de decisions i avaluació d'unes formacions que, al capdavall, són col·lectives. ♣

Un diari de diaris. Un itinerari documental per fragments de la premsa i d'altres materials impresos que s'han publicat en relació amb el Museu Joan Abelló. Entrevistes a l'artista i col·leccionista; declaracions per part de polítics i caps de redacció de la premsa local; alegacions i detracions per part de columnistes; comentaris de veïns i membres d'organitzacions de Mollet del Vallès. Els textos compilats ressegueixen els diferents posicionaments que han confluït a l'entorn del projecte de museu, des d'anys abans de la seva construcció i fins a l'actualitat. La formació d'un museu va més enllà de la seva construcció física i dels objectes que conté: és una qüestió de discurs.

Poc a poc i bona lletra (Com tenir un Museu Abelló)

#1999/019

Qualsevol afirmació que es pugui fer a partir d'aquesta ratlla no és certa si no parteix d'una premissa que no s'ha de qüestionar i que és inqüestionable (parafresant aquell torero que va dir allò de: «Lo que no puede ser, no puede ser y además es imposible»). El Museu Abelló només és possible per l'existència d'un molletà extraordinari com a artista, com a col·leccionista, com a persona i com a ciutadà, que és en Joan Abelló i Prat. [...]

La donació Abelló (de la qual ara en presentem una petita mostra en el fantàstic Museu Municipal Joan Abelló) va ser possible quan Joan Abelló va veure i creure que (ara sí) els seus interlocutors municipals (l'alcaldessa Montserrat Tura i jo mateix com a regidor de Cultura) no jugàvem de "farol" (com tantes vegades se li havia fet fins aleshores) sinó que, amb una clara voluntat de servei al poble i de no deixar perdre una oportunitat històrica per a la ciutat, anàvem a totes i ens identificàvem amb Abelló, amb la seva vida, amb la seva voluntat i amb la seva generositat. #1999/019

El origen de este curioso proyecto empezó a tomar forma en su estudio de Mollet, pero pronto sus adquisiciones empezaron a extenderse hasta que hoy día llenan todos los rincones y huecos de su gran residencia. A parte de los gastos, no ha tenido problemas. Coleccionar le resulta fácil, casi diríamos demasiado fácil. El estudio es una cueva de tesoros de Aladino... [...]

En efecto, una de sus maneras de coleccionar ha consistido en inducir a sus camaradas artistas a que pintaran su retrato y de esta forma ha reunido no menos de ciento treinta y ocho cuadros de sí mismo. [...] Entre los retratos de Abelló, hay uno de Tàpies, pintado cuando el artista era todavía reconocidamente figurativo. El cuadro adquirió importancia en un robo que en el museo se llevó a cabo por ladrones de obras artísticas. [...]

El Museo Abelló centra su esfuerzo en ser un exponente del arte contemporáneo con vistas en el día de mañana. La gente acostumbra a pensar que un museo es una cosa muerta, que respira a pasado. «El mío -aclara Abelló- pretende ser una cosa viva, que da preferencia a las obras contemporáneas, hoy poco valoradas y que mañana serán testimonio de nuestra época». #1954/017

Una de las salas del Museo se dedicará a la exposición de obras de autores del Baix Vallès. A buen seguro que los colegios incluirán entre sus salidas anuales una visita al Museo Muni-

cipal Joan Abelló. Serà una buena oportunidad para que los jóvenes escolares se inicien en el mundo del arte, a veces tan difícil de entender. La creación de este equipamiento no debe ser una meta sino la salida para que otros municipios de la zona tomen ejemplo. Y es que cada población debería tener, por lo menos, un pequeño museo. #1999/056

El museu podria esdevenir una fundació, i millorar l'oferta cultural de Mollet del Vallès.

#1988/005

Quina ha de ser la finalitat del museu?

De fet, les col·leccions privades de la Casa Museu són admirables, desconcertants. Ja eren desconcertants tot i ser de culte per a una minoria que es va eixamplant i que marca la diferència pel que fa a les arts a la nostra societat.

Què representarà el museu per a Mollet?

Una ampliació i un complement dels eixos artístics importants com el de Figueres-Mollet, amb l'obra de Dalí, Ceret-Caldes de Montbui, Barcelona-Mollet. I el de la pintura catalana del final del segle passat fins als nostres dies, només per citar-ne alguns exemples.

Què ha de ser el museu per a la ciutat?

El Museu pot ser el punt de trobada i de partida de creadors joves que, amb els anys, poden arribar a crear escola. S'ha de veure si la balança es decantarà cap als creadors, estudiants i persones que estimen l'art d'aquí i de fora i no pas anar cap a una burocratització que podria relegar el museu a un àmbit estrictament local.

I de la gestió?

Més que parlar de participació, ha d'obrir-se sense complexes a la gent interessada i capacitada.

Quant a la promoció, s'ha de donar a conèixer al món, amb campanyes de promoció periòdiques destinades a un públic relacionat amb la cultura i els viatges al voltant dels fets artístics. [...]

Sense caure en conformismes, sóc del parer que podem estar contents de tenir un dels

principals museus de Catalunya. #1999/017
Sovint en els darrers anys hem dit que Mollet està vivint una renaixença cultural i cívica que es podria caracteritzar, entre d'altres, pels elements següents:

- Una recuperació de l'orgull de la ciutat. Allò que n'hem dit molletanisme del qual en situem el punt de partida amb la celebració multitudinària, plural i profunda del Mil·lenari de Mollet i la vinguda dels reis d'Espanya a la nostra ciutat.

- Una recuperació o un establiment de tradicions pròpies del nostre país: geganters, diables, castellers, esbart dansaire, festa major d'hivern, fira d'artesans, festa major d'estiu, mostra de catifes i puntaires, ballada de gitanes a la Rambla, pastorets...

- Un enfortiment notable de les associacions culturals i cíviques que han passat a tenir un paper determinant en el calendari de les activitats de la ciutat i que han fet palès el protagonisme ciutadà en les accions culturals i cíviques.

Tot això, certament, enmig de la revolució urbanística que signifiquen els nous barris, el nou centre i les reurbanitzacions de les columnes vertebrals de la ciutat, Jaume I, avinguda de Caldes, carrer Gaietà Vinzia, Berenguer III, etc., i enmig d'una revitalització econòmica de la indústria i els serveis, però, de manera ben notòria, del comerç, que ens situa, sense discussió, no només en la centralitat del Baix Vallès i en la cocapitalitat del Vallès Oriental, sinó també entre el conjunt de les comptades ciutats emergents -és a dir que sobresurten- de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Aquesta renaixença molletana, especialment cultural però també social i econòmica, necessitava una guinda extraordinària per fer-se ben notòria i evident. És cert que ja tenim -construïdes o en procés- algunes d'aquestes guindes: el Mercat Municipal i l'illa de Can Mulà, el parc dels Colors, l'Escola Universitària de Medi Ambient, el nou Ajuntament, el Centre Ocupacional del Bosc, el Parc Rural de Gallecs, les piscines de Ca n'Arimon, etc. Totes són ben representatives de cada un dels sectors més revitalitzats en aquest període que tothom considera extraordinari per a la nostra ciutat.

Però és el Museu Municipal Joan Abelló el que s'enfila en el pom de dalt del nostre castell i enlaira el braç com a símbol d'esforç, de perseve-

rança, de treball, de voluntat, d'orgull i d'èxit. El Museu Abelló és el nostre enxaneta, la figura més visible que compensa tot un esforç col·lectiu i que culmina la voluntat ciutadana, la determinació municipal i la generositat del nostre molletà il·lustre Joan Abelló.

Aquesta renaixença, especialment cultural, social i econòmica necessitava una guinda extraordinària per fer-se ben notòria i evident. El Museu Municipal Joan Abelló.

#1999/016

El Museu Abelló és un símbol del Mollet del segle XXI: la ciutat culta, la ciutat que vol posar el conreu de la intel·ligència i de la sensibilitat humana com a nord permanent. Com a direcció que ens ha de portar, conjuntament amb la lluita per la perseveració del nostre entorn, pel progrés econòmic, per la justícia social i per la solidaritat i la convivència, a ser la ciutat de les persones que tots hem somiat, que tots hem desitjat i que, ara, estem en condicions de poder-la assolir, com a garantia de felicitat per als nostres fills. #1999/016

REFERÈNCIES:

#1954/017

Autor desconegut. (1954). Abelló, en la casa del artista. Diari desconegut.

#1988/005

Vilana, Àngels. (1988, 17 de març). La passió pel col·leccionisme. *El món*, 308, p. 33.

#1999/016

Tura i Camafreita, Montserrat. (1999, 18 de març). El Museu Abelló i la Renaixença molletana. *La tribuna vallesana*, 154, p. 16

#1999/017

Redacció. (1999, 18 de març). El Museu Abelló es convertirà en un museu de culte (entrevista a Josep Massats). *La tribuna vallesana*, 154, p. 18.

#1999/019

Fort i Marrugat, Oriol. (1999, 18 de març). Poc a poc i bona lletra (Com tenir un museu Abelló). *La tribuna vallesana*, 153, p. 20.

#1999/056

Editorial. (1999, 1 d'abril). Museu Abelló. *Baix Vallès*, p. 15.

Mollet i la capitalitat cultural

#2002/036

El pròxim sàbado, dia 27, se inaugurarà oficialment el Museu Abelló. Serà, sin lugar a dudas, un dia muy especial, no tan sólo para el artista sino también para toda la ciudad. Mollet contará con un equipamiento cultural que hace diez años hubiese sido tan sólo un sueño. La ciudad tendrá, desde el próximo sábado, uno de los mejores museos de la provincia de Barcelona ya no tan sólo porque recoge las obras del genial artista molletense sino también porque Abelló cuenta con una de las colecciones particulares más valoradas por la crítica especializada.

Por este motivo, el 27 de marzo ha de ser un día de alegría para los molletenses que ya tendrán otro signo de identidad del que poder presumir. [...]

Este equipamiento es un signo de identidad que ha de tener la ciudad y ha de perdurar en ella. Las generaciones venideras han de conocer quién es Joan Abelló, su arte y su colección, lo que hizo por Mollet y lo que su ciudad hizo por él. Queremos significar con esto que una adecuada publicidad y una fuerte promoción conseguirán hacer de este museo un equipamiento imprescindible del que ha de beneficiarse la ciudad. #1999/015

La ciudad ha de saber promocionar el Museo Abelló, algo que no está logrando con la Escuela Universitaria de Medio Ambiente

#1999/015

Potser sí que cal donar una major dimensió (difusió) a les activitats que tinguin lloc al Museu, fer-lo conegut arreu; potser sí que cal fer un nou treball d'apropament d'aquesta joia de la corona a la pròpia ciutadania. Però no hem de defugir una reflexió, mal endèmic de la majoria de museus del país. Per més fecunda i profitosa que sigui la tasca de l'equipament, si no es treballa des de tots els àmbits per engrandir (de manera intensiva i extensiva) la necessitat de consumir cultura, de fer el Museu interactiu, l'aprofundiment en la societat del coneixement serà només un miratge. El Museu Abelló alimenta l'ego de Mollet, però fer-lo gran també depèn dels seus ciutadans. #2001/125

Fa ben pocs dies hem tancat un recorregut de somni que es va iniciar l'any 1996 amb la donació -extraordinària i generosa- a la ciutat de bona part de la col·lecció de Joan Abelló. Aquest recorregut va continuar, tres anys després, amb la nit màgica de la inauguració del Museu Abelló. I, ara, un cop transcorreguts també tres anys, culmina amb l'obertura de les portes del santuari molletà de l'art: la Casa Abelló.

Però tot això, que ha comportat i comporta enormes esforços i preocupacions per part d'un gran equip de professionals i una important inversió de diner públic, per què?

I, en general, els tallers, els seminaris i les exposicions als equipaments cívics i culturals, els

concerts, les activitats de cultura tradicional, les biblioteques, el teatre, la dansa... per què?

Creiem que la cultura és una base fonamental per a l'exercici de la llibertat, de la llibertat inseparable del coneixement i de la sensibilitat.

{ La cultura és una base fonamental per a l'exercici de la llibertat. }

#2002/032

Creiem, fermament que el nostre objectiu central en el govern de la ciutat és promoure el benestar de tots els molletans i de totes les molletanes, però també creiem que forma part de la qualitat de vida, de la qualitat profunda de vida que fa que els ciutadans i les ciutadanes de Mollet assoleixin els millors coneixements i desenvolupin la més profunda sensibilitat per poder, com a éssers humans, pensar i decidir amb veritable llibertat.

Cultura per ser lliures individualment i col·lectiva, però també cultura per fer de la nostra ciutat un símbol; un símbol dels pobles que a través de la creació, del coneixement i de la sensibilitat, enforceixen la llibertat.

Així volem que sigui Mollet, en aquesta direcció treballarem. I en aquest treball col·lectiu tots sou imprescindibles per fer junts el camí de la llibertat a través de la cultura: vivint, gaudint del teatre, de la dansa, de la lectura, de la música, de les arts plàstiques...

Si no és així, si no en fem ús, tindran aquest sentit col·lectiu i de llibertat el museu, el teatre, la biblioteca o la festa, la cultura?

Tot està en les nostres mans, les mans de la ciutadania, les teves mans. #2002/032

El considerable creixement que ha viscut d'un temps ençà Mollet en tots els àmbits ha fet que s'alcessin determinades veus que han posat en dubte la capitalitat de Granollers, i fins i tot han demanat el reconeixement d'un nova realitat comarcal: el Baix Vallès.

Sense entrar a analitzar la qüestió en termes globals, sí que sembla irrefutable que en matèria cultural Mollet darrerament li ha passat la mà per la cara a Granollers. Sobretot a partir d'un fet que ha situat la ciutat molletenca dintre de la primera divisió artística del país: la creació del Museu Abelló. Ara fa tres anys, el 27 de març de 1999, s'inaugurava aquest magnífic complex cultural que disposa de més de 300 peces escultòriques i pictòriques, procedents de la col·lecció del gran pintor i patriarca de les arts vallesanes, Joan Abelló.

L'activitat del Museu com a focus d'irradiació de cultura ha estat notable en quantitat i qualitat, amb brillants exposicions de producció pròpia com «Salvador Dalí. Lletres i Ninots», que ha il·luminat angles desconeguts de la trajectòria del geni de Port Lligat, i que a més han aconseguit projectar la influència molletenca arreu del país. D'altra banda, i ateses les més de 100 peces de Manolo Hugué i les 30 de Joan Rebull presents a la col·lecció permanent, no

és gens eixelabrat considerar el Museu Abelló com el primer museu d'escultura de Catalunya. Amb la inauguració, d'aquí a tres setmanes, de la Casa Abelló, el conjunt museogràfic més important emprès mai al Vallès Oriental quedarà complet. Aquí, s'hi podran veure les peces restants -fins a 6.000- de què consta la donació, en què inclouen el moble, la indumentària i el vidre.

Qualsevol semblança entre la volada d'aquest museu molletenc, que ha arribat a acollir sis mil visitants, del "bunkertizat" Museu de Granollers, és pura coincidència.

En un altre ordre de coses, el molletenc Parc de Colors també ha representat una fita impen-sable, a escala del Vallès Oriental, en quant als espais públics. Conjuntament amb una avançadíssima concepció arquitectònica i una clara voluntat d'arrelament a terra. El desaparegut Enric Miralles va aconseguir perfilar un parc insòlit i acollidor, d'una originalitat suprema. [...]

Així, doncs, mentre Granollers continua vivint -o morint- de les rendes i relíquies dels gloriosos anys setanta, Mollet encara el nou mil·lenni com indiscutible capital i motor cultural d'aquest petit país, on tres turons fan una serra, quatre pins un bosc espès i cinc quarteres massa terra. #2002/036

Els esdeveniments culturals i esportius, les infraestructures úniques i les singularitats de cada poble, ciutat o nació s'han convertit en forts reclams turístics i, per tant, també en importants motors econòmics. L'èxit de l'any Gaudí amb les llargues cues diàries per visitar el Palau Güell, la casa Batlló o la Pedrera, ens fa evident, en aquest sentit, la importància estratègica del nostre patrimoni cultural. [...] Catalunya ha utilitzat tradicionalment el seus artistes contemporanis per donar-se a conèixer. L'obra de Miró, Tàpies i Dalí s'ha fet servir reiteradament de reclam en cartells turístics anunciadors de les singularitats culturals del nostre petit país. Fet que sempre m'ha semblat sorprenent, especialment per la gran contradicció amb la realitat del món de l'art que això representa. [...]

Ciutats de tota mida emeten constantment missatges per donar-se a conèixer

#2002/075

Oriol Bohigas, en una conferència al CCCB de ja fa alguns anys, defensava la idea que econòmicament l'art en aquest país està suportat bàsicament i fonamentalment per la inversió dels mateixos artistes. Sembla greu, també, que l'art a l'ensenyament sigui pràcticament inexistent; difícilment les properes generacions, manques de formació, tindran les eines necessàries per entendre i gaudir de tot el que ha passat en cents d'anys d'evolució estètica. Un disabte al matí em vaig afegir a una visita guiada per l'acabada d'inaugurar Casa Museu del pintor Abelló a Mollet. Mentre la nostra guia

anava desgranant estudiades explicacions, una paraula llegida feia poc anava guanyant força entre el gran nombre d'objectes exposats: Wunderkammern [...] (gabinets de curiositats i meravelles), que apareixen a Europa al final del segle XVI, antecessors dels seus museus actuals. Aquests protomuseus eren en realitat col·leccions de nobles europeus a la recerca d'allò desconegut i de la meravella. Kunts und Wunderkammern (gabinets d'arts i meravelles), espais on es barrejaven obres d'art amb els objectes més diversos.

La Casa Museu Abelló està en una línia semblant. Un recorregut per 5.800 peces construït sobre la fascinació irresistible que determinats objectes han produït en l'afició col·leccionista del pintor. Un recorregut per les aficions i fil·lies del pintor [...] No sempre les coses es tenen tan clares. Els dictats unificadors de les modes ens han acostumat a veure el mateix a tot arreu. Diferents museus, diferents ciutats, però inevitablement col·leccions pràcticament calcades. La globalització va començar a afectar els criteris artístics ja fa alguns anys, tot endinsant-nos en un període escolàstic en què l'ortodòxia formalista empobreix i unifica el treball dels artistes i determina inexorablement les col·leccions dels museus. És per això que el model seguit per Mollet sembla especialment interessant. La Casa Museu Abelló i el Museu Abelló són la singularitat cultural de Mollet. #2002/075

REFERÈNCIES:

#1999/015

Editorial. (1999, 18 de març). Museu Abelló, un signo de identidad. *La tribuna vallesana*, 153, p. 4.

#2001/125

Editorial. (2001, 26 d'octubre). La maduresa i la necessària interactivitat del Museu. *Contrapunt*, p. 2.

#2002/032

Tura i Camafreita, Montserrat. (2002, 1 d'abril). Conèixer: per ser més lliures. *Quatre cantons. Ajuntament de Mollet del Vallès*, 79, p. 3.

#2002/036

Torra, Karles. (2002, 5 d'abril). Mollet i la capitalitat cultural. *Revista del Vallès*, p. 33.

#2002/075

Viaplana, Vicenç. (2002, 7 de juny). La 'Wunderkammern' d'Abelló. *ElgNou*, p.34.

Joan Abelló: "Jo vaig néixer amb la idea de tenir un museu"

#1999/058

EL MUSEO ABELLO, NUEVO «CAU FERRAT» VALLESANO

Mollet no es una población que se distinga por un excesivo número de hijos ilustres. Y aún, de la minoría de personas que descollaron en alguna actividad o rama determinada, de buena parte han acabado por olvidar más o menos el pueblo en que nacieron y crecieron.

#1972/005

¿Se puede criticar, ante esta situación, que Mollet cuide y hasta mime a los pocos molletenses de pro que todavía nos pertenecen? Nos parece que sería una política muy razonable y acertada.

Fieles a este pensamiento, cuando ya en 1959 "descubrimos" el Museo de Abelló, en su casa "pairal" de la calle Doctor Durán, pensamos que Abelló era uno de estos raros regalos que la Providencia nos deparaba para lograr que en el campo de lo artístico nuestra Villa, que ha sonado tan alto en ocasiones en el mundo de los deportes, tuviera también un renombre no inferior al que ha conseguido, por ejemplo, la Ciudad de Figueras con el Museo de Salvador Dalí.

Y salvando todas las distancias que se quiera [...] estamos persuadidos de que la Casa-Museo de Abelló, bajo su dirección instalada y sostenida en la finca de Can Mulá sería algo que no sólo daría tono y prestancia a nuestro Mollet, sino que nos conseguiría un relieve en todo el país y hasta allende fronteras, como pocas otras realizaciones, podrían lograrlo. #1975/001

L'interessant, atapeït i polifacètic museu que té instal·lat a la seva casa de Mollet, inaugurat l'any 1954, i que dissortadament creiem que és poc conegut —us recomanem que no us el deixeu perdre—, va tenir principi, quasi podríem dir, durant la seva infantesa.

#1967/008

La problemàtica del Museu

#1988/002

Mollet se pierde un museo

#1974/006

Abelló quiere ceder su museo a la Generalitat

#1982/003

Mollet perdrà el «Museu Abelló»

segons la Generalitat, el Museu de Mollet no reuneix les condicions per reconeixè'l com a tal. La fórmula per solucionar l'actual estancament, podria passar per la creació d'un Patronat o Fundació amb la intervenció de les dues institucions que garanteixen el manteniment i conservació del museu, no en va la casa de Joan Abelló es constantment visitada per persones que arriben a Mollet amb l'única intenció de poguer visitar la sorprenent col·lecció exposada. "Aquesta casa, no és el clàssic museu de grans sales, i per tant no pot entrar un nombrós grup de persones a visitar-ho, sino que és una casa particular a on a través del temps s'han anat reunint coses. Per tant les visites estan concertades."

#1988/002

#1986/015

MUSEO

ABELLO:

¿SI O NO?

#1988/002

La Unión Europea confirma la ayuda para el Museu Abelló

#1997/001

La ciutat viu intensament el naixement d'un Museu d'alçada internacional.

#1999/055

«Mollet necessitava el Museu Joan Abelló!»

#2001/079

La inauguración se convirtió en una auténtica fiesta ciudadana y en todo un acontecimiento cultural

La Casa Abelló, abre sus puertas

#2002/064

“S’ha convertit en un museu perquè hi ha l’esforç de tota una vida”, deia. Segons el pintor, “ara no és la casa d’Abelló, sinó de Mollet. Així tindreu un record meu quan ja no hi sigui”

#2002/072

“Llarga vida al mestre Abelló, llarga vida al Mollet cultural”. Amb aquest brindis, pronunciat per l’alcaldessa de Mollet, Montserrat Tura, es va obrir als ciutadans la Casa del Pintor Abelló, el dissabte 27 d’abril.

#2002/072

Quan l’Ajuntament, presidit per en Fermí Jaurrieta, aconseguia per a Mollet el Parc de Can Mulà «amb fins CULTURALS», la idea d’instalar-hi el Museu Abelló, amb una escola de pintura que brindés a la joventut l’aprenentatge dels pinzells, semblava cosa feta.

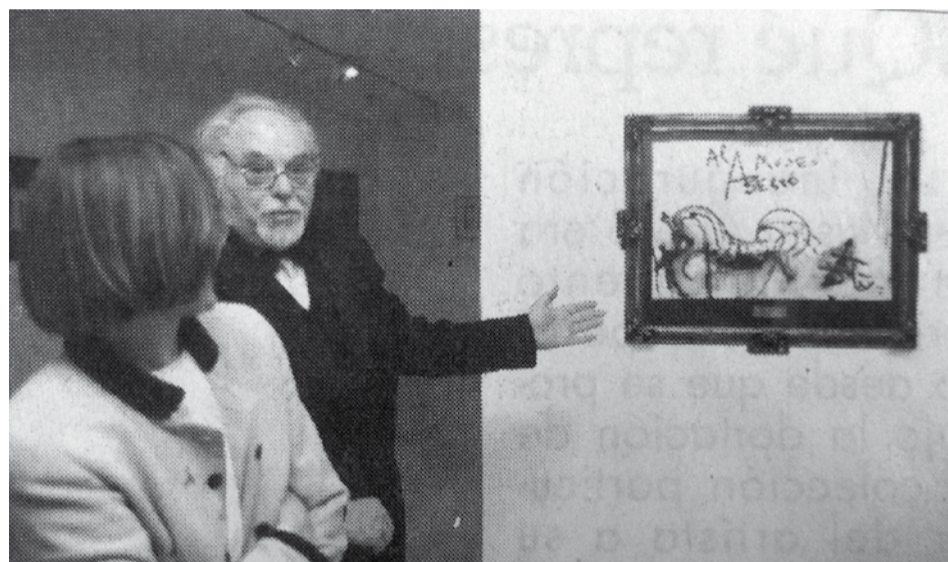
Malauradament, ni aquell Consistori ni el que era presidit per l’Anna Bosch, atès que estaven preocupats per problemes més immediats o més “importants”, varen estar a l’altura de les circumstàncies.

El Patronat

El de Carme Coll i el seu conseller de Cultura, el senyor Torrecillas, semblà adonar-se de la importància de l’assumpte, en dedicar a l’artista la plaça que porta el seu nom. En aquell moment, la idea d’un Patronat que se’n faria càrrec era a punt de cristal·litzar.

Vingueren, però, les eleccions municipals del 10 de juny, i han passat nou mesos sense que parís la criatura...

No coneixem l’actual titular del departament de Cultura, i no sabem tampoc si ha tingut temps de visitar el Museu Abelló i fer-se càrrec de la seva importància. Em diuen que és una persona agradable i oberta. Crec, però, que la qüestió d’aquest Museu és de tanta envergadura que escapa a les possibilitats d’un home sol, per sensibilitzat que estigui, i, fins i tot, a la d’un Ajuntament. #1988/002

#1999/050

EL ACTO DE INAUGURACIÓN se hará el próximo sábado, día 27. El ayuntamiento ha invitado a las máximas autoridades catalanas desde el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, hasta el conceller de Cultura, Joan Maria Pujals, y el presidente de la Diputación y alcalde de Terrassa, Manel Royes, para que inauguren el museo junto al artista Joan Abelló y las autoridades locales.

Asimismo, se ha invitado a un representante de todas las entidades de la ciudad para que asistan a este acto, aunque desde la concejalía de cultura ya han anunciado que «tendremos que cerrar las puertas cuando el museo esté lleno. Hemos de ser conscientes que no estamos en la inauguración del mercado municipal, ya que en el museo, hemos de cuidar más, si cabe, las medidas de seguridad, por las obras de arte que se exponen», ha comentado el concejal de cultura, Oriol Fort, a esta redacción. Por este motivo, y teniendo en cuenta que algunas personas podrían quedarse sin entrar, el domingo día 28 será jornada de puertas abiertas. #1999/014

REFERÈNCIES:

#1967/008 Guasch, Manuel. (1967, de juliol). Motiu i presentació Abelló. Diálogo sostenido con D. Juan Abelló i Prat. Montmeló. *Portant-veu del poble*, 9, p. 4.
#1972/005 Dalmau, N. (1972, 2 de febrer). El museo Abelló, nuevo “Cau Ferrat” vallesano. *Vallès especial*, p. 2.
#1974/006 Aliguer, Juan. (1974, 27 d’agost). Mollet se pierde un museo. *La Vanguardia Española*.
#1975/001 Redacció. (1975, 25 de març). *Comarca Deportiva*, 439.
#1982/003 Moya-Angeler, J. (1982, 23 d’agost). Abelló quiere ceder su museo a la Generalitat. *El noticiero universal* Verano, p. 20.
#1986/015 Solé i F., Jordi. (1986). Joan Abelló: un món màgic a Mollet. *Informatiu Mollet*, pp. 4-5.
#1988/002 Aliguer, Joan. (1988, març). Museu Abelló: ¿si o no? *La Tribuna Vallesana*. Portada, pp. 14-15.
#1997/001 Cintas, Juanjo. (1997). La Unión Europea confirma la ayuda para el Museu Abelló. *Baix Vallès*, p.11.

#1999/014 J.M.E. (1999, 18 de març). El Museu Abelló abre sus puertas. *La tribuna vallesana*, 153, p. 3.
#1999/050 Renedo. (1999, 1 d’abril). El museo en imágenes. *La tribuna vallesana*, 154, p. 7.
#1999/055 Redacció. (1999, 1 d’abril). La ciutat viu intensament el naixement d’un Museu d’alçada internacional. Recull d’una jornada emotiva. *Mollet a mà*, p. 12.
#1999/058 Cintas, Juanjo. (1999, 1 d’abril). Joan Abelló: “Jo vaig néixer amb la idea de tenir un museu”. *Baix Vallès*, p.17.
#2001/079 Monja, Paco. (2001, 17 d’agost). Mollet necessitava el Museu Joan Abelló!. *La Revista del Vallès*.
#2002/064 J.M.E. (2002, 3 de maig). La Casa Abelló, abre sus puertas. *Revista del Vallès*.
#2002/072 Eras, Montse. (2002, 10 de maig). La Casa Abelló obre les portes. *Línia Vallès*, p. 18.

El Museu Abelló donarà més vida al barri

#1999/052

#1999/052

El Museu Abelló ubicat al barri Estació de França-Can Mulà donarà més vida aquest sector de Mollet, que en els darrers anys està treballant per millorar la seva situació. A més la seva associació cada dia treballa pel seu barri i pels veïns.

L'edifici es troba situat al carrer Berenguer III, núm. 122, i ocupa també el seu pati posterior limitat pels carrers Àngel Guimerà i Lluís Duran, dins del barri l'Estació de França, en el municipi de Mollet del Vallès.

Aquest barri neix a partir del creixement lineal del carrer Berenguer III, un dels eixos vertebradors de Mollet, conjuntament amb l'antiga carretera de Vic. Aquest carrer comunicava el centre del poble amb la zona industrial i l'estació del ferrocarril. [...]

Es tracta d'un dels edificis d'ús residencial plurifamiliar més important del municipi del seu temps, tant pel que fa a la seva mida com al seu disseny. El seu ús fins als anys vuitanta va ser de caserna per a la guàrdia civil. L'edifici té una planta baixa, dues plantes més i un soterrani. Cada planta tenia dos habitatges, i la planta soterrani es destinava a cavallerisses i calabossos. [...]

El Museu comprèn un únic edifici, i ocupa tot el solar disponible, però exteriorment representa la unió de dos edificis de tractament molt diferenciat: d'una banda, l'antic edifici, amb una façana modernista al carrer Berenguer III, que es va rehabilitar, i una altra al carrer Àngel Guimerà, conservada en part; i, d'altra banda, l'ampliació d'aquest volum original amb un de nova construcció. La relació entre ambdues zones es realitza pel contrast entre allò que és vell i allò que és nou, amb una arquitectura de començament de segle, de murs de càrrega i predomini del massís, que es juxtaposa a una arquitectura realitzada amb una estructura vista de pilars de formigó i tancament lleuger de plafons d'alumini (Alucobond) a la part nova. La transició entre les dues tipologies la fa un mur cortina, amb brise-soleil exterior, que correspon a l'escala principal de l'edifici.

El tractament de la nova façana emfatitza la idea de caixa tancada pròpia dels museus, però que s'adapta a diferents requeriments, com és la interacció amb el seu entorn urbà, de manera que a la planta baixa es trenca el volum per fer aparèixer un porxo amb un aparador de vidre per exposicions integrat a la façana (aquest espai té la funció de nexa connector de visitants entre el museu i la futura Casa Museu del pintor que es troba al carrer posterior); i la creació d'una terrassa a l'últim pis, però que queda dins del volum creat per l'estructura de pilars i jàsseres de formigó vist. [...]

L'aparador, a part de la seva funció expositiva, compleix amb una funció de senyalització de l'edifici, ja que porta incorporada la retolació de MUSEU ABELLÓ als vidres. #2003/000

El proyecto que se está realizando en la calle Lluís Duran, que afecta el tramo comprendido entre las calles Àngel Guimerà y Italia, incluye la ampliación de la acera, la plantación de árboles, la instalación de bancos y papeleras y la sustitución del actual alumbrado público por un modelo más moderno. Con este proyecto se mejorará la conexión entre tres equipamientos públicos de esta zona: el Museu Abelló, la Casa del Pintor Abelló y el Centre Cívic Joana Barcala, además de mejorar la fisonomía de la zona.

El proyecto también tiene otra destacada finalidad: la mejora del abastecimiento de agua potable. Así se están sustituyendo las cañerías de plomo por otras de polietileno, un sistema más moderno y acorde con la normativa europea. El coste de estas mejoras, aunque se trate de acometidas particulares, será asumido por el Ayuntamiento. Las obras también supondrán la mejora de la recogida de aguas residuales, ya que se está sustituyendo el actual colector central por otro de más capacidad, dentro del esfuerzo de renovación del sistema de cloacas que se está realizando en los últimos años.

#2001/024

Amb el nou Museu Abelló, l'associació de veïns Estació de França-Can Mulà està treballant per organitzar activitats en relació amb el nou edifici. Un barri que cada cop augmenta l'afició a la pintura i a les arts plàstiques. L'associació cada any edita la seva revista informativa i reivindicativa. Una revista que surt dos cops l'any, per les festes nadalenques i pel maig, amb motiu de les festes de l'entitat. La revista tracta la informació de les activitats i els treballs que l'associació realitza per millorar el barri.

Hem volgut parlar una estona amb el president de l'associació, Francisco Jiménez, en referència amb Museu Abelló.

Què significarà el Museu Abelló per al barri?

El museu donarà més vida al barri Estació de França-Can Mulà. Cal dir que últimament molts comerços de la zona han tancat perquè no hi havia activitat. Per això el nou Museu beneficiarà el barri. A més, dins el pla integral del barri, el Museu Abelló és un element a destacar.

Quina és la vinculació de l'Abelló amb l'associació?

L'entitat va fer soci d'honor al senyor Abelló l'any passat, en el marc de les festes de l'associació. És l'única persona que té aquesta distinció de l'entitat. Per Joan Abelló és molt important, ja que va néixer i viu al barri. Per tant, és una persona important per a nosaltres.

Han preparat activitats des de l'entitat amb motiu de la inauguració del Museu?

Estem treballant per organitzar activitats per al Museu des del barri. Ara estem parlant amb el regidor de cultura i el mateix Abelló perquè la gent del barri pugui gaudir del museu amb descomptes o, fins i tot, visitar el museu gratuïtament. Des de l'associació vam ser presents a la inauguració del Museu, que va ser un moment força especial per a l'artista, ja que era el seu somni, i li vam fer entrega d'un obsequi.

Quines són les activitats que estan preparant?

Cada cop dins del barri tenim més pintors, com per exemple Jaume Xicola, Lluís Cabarrocas, Ramon Bordas, Pedro Castaño, Francisco Rodríguez, i més gent que s'està aficionant a la pintura. Per això hem volgut organitzar un concurs i una exposició de pintura. Pensem fer-ho dins les festes del barri al maig, en les qual esperem la participació de Joan Abelló. #1999/052

REFERÈNCIES:

#1999/052

Jiménez del Olmo, Francisco. (1999, 1 d'abril). El Museu Abelló donarà més vida al barri. *La tribuna vallesana*, 154, p.17.

#2001/024

Autor desconegut. (2000, 1 de març). Obras para mejorar el barrio. *L'Ajuntament informa*. Ajuntament Mollet del Vallès.

#2001/084

J.M.E. (2001, 30 d'agost). El Museu Abelló, ejemplo de impulso en el desarrollo regional. *Vallès*.

#2003/000

Basterrechea, Félix; Ortíz, Josep; Rodríguez, Mª Ángeles. (2003, gener). El Museu Joan Abelló. *Notes*. Centre d'Estudis Molletans, 18, pp. 207-209.

El Museo Abelló, ejemplo de impulso en el desarrollo regional

La Dirección General de Política regional de la Comisión Europea ha citado al Museo Abelló como ejemplo por el trabajo realizado en beneficio del desarrollo regional. La cita se encuentra en la revista *Rumbo hacia la cohesión. Desarrollo Regional en España*, editada por la oficina de publicaciones oficiales de las comunidades europeas. Esta publicación explica cómo se pone en práctica en España la política europea de desarrollo, entre el período comprendido entre 1994 y 1999. Entre los 48 proyectos que se citan de toda España que han contado con apoyo del Feder, cuatro de ellos están en Cataluña, entre los que se encuentra el Museo Abelló. El concejal de cultura Oriol Fort, en nombre del equipo de gobierno, ha valorado positivamente esta circunstancia, ya que se trata de un hecho muy positivo para la proyección nacional y europea del Museo Abelló. J.M.E.

#2001/084

A L'AMIC JOAN ABELLÓ

#1987/004

El calendari de 1999 a Mollet és un tast del museu Abelló, que obre al març

#1999/003

La dèria artística d'Abelló (Abelló és una fantàstica tempesta mediterrània plena de colors) el porta a conformar una obra pròpia i una col·lecció que només és possible entendre a partir de conèixer algunes característiques essencials del nostre mestre; un vincle amorós innat -quasi genètic- amb l'art, la creativitat i la imaginació desbordades, la voluntat sense límits, el do de convèncer, la capacitat en cada moment de fer el paper que més li convenia o que més corresponia. L'immens desig vital (o si voleu el desig de transcendència o fins i tot d'immortalitat) i, també (i això és imprescindible per sobreviure en l'enrevessat món de l'art) saber conrear, promoure i difondre la seva pròpia personalitat (cosa que és difícil de fer sense caure en el ridícul). Abelló ho ha sabut fer de manera genial. I la sensibilitat i la bonhomia i l'esperit bohemi i la tendresa amagada.

Partint, doncs, d'aquella premissa essencial (la voluntat abelloniana), calia seguir tot el camí lent, llarg i sinuós que ens porta a conèixer Abelló. Entendre Abelló i compartir amb ell (amb seguretat i profundament) les seves dèries, les seves conviccions, els seus desitjos. I aquest camí calia fer-lo sense apriorismes, amb la voluntat sincera d'entendre un home que desitjava, per sobre de tot, que el gran fruit de la seva vida revertís en la ciutat que el va veure néixer, i amb la qual sempre s'ha identificat plenament. #1999/019

Tura també va aprofitar la compareixença per queixar-se de la manca de suport de les administracions central i catalana en projectes que s'han anat endarrerint, i va valorar la primera meitat del seu mandat com a «positiva, ja que la majoria de la població està satisfeta de com evoluciona la ciutat». L'alcaldeessa va fer un repàs de les 300 accions de govern dutes a terme en aquests dos anys i va assegurar que «es compliran les previsions de temps de la majoria de projectes». [...]

L'equip de govern considera que «els projectes estrictament municipals s'han anat desencallant i evolucionant», tot i que reconeix que «obres com l'avinguda Gaudí pateixen un cert retard», però lamenta que en aquells que s'han de fer amb el suport econòmic de la Generalitat o del Govern -la remodelació de la B-30 o la construcció de l'escola de Can Besora-, «aquestes institucions no siguin conscients de l'esforç que fa Mollet, una ciutat amb una renda per càpita baixa i que treballa molt per aturar la seva despesa i per tirar endavant projectes». #2001/087

El Consejo Ejecutivo de la Generalitat dio a conocer el nombre de aquellas personas que

este año han sido condecoradas con la máxima distinción que hay en Catalunya, como es la Creu de Sant Jordi. Mollet, a través del ayuntamiento, como viene siendo ya demasiado habitual, había solicitado que este año concediese la Creu de Sant Jordi al artista molletense, Joan Abelló. Una vez más, por tercer año consecutivo, la Generalitat, el gobierno de Convergencia i Unió, se ha vuelto a olvidar de Joan Abelló y, por extensión, de Mollet del Vallès. No es el momento de discutir por qué se ha dado la distinción a una u otra persona, qué motivos puede haber para concederle, pero lo que empieza a ser preocupante es el olvido, e incluso el desprecio, que se está mostrando, ya no tan sólo hacia una ciudad sino a la donación realizada por Abelló a la ciudad que le vio nacer.

No se está portando bien el gobierno de Convergencia i Unió en la Generalitat con Mollet y mucho menos con Joan Abelló

#1999/084

La Creu de Sant Jordi para Joan Abelló se fundamenta tanto en la carrera artística como en la donación que ha realizado a Mollet. No es muy habitual, en el mundo que vivimos, que un artista acepte la oferta más baja que tenía encima de la mesa para ubicar su museo. Abelló, tal como publicó este medio de comunicación, ha tenido ofertas de Andorra para vender su obra y prefirió que se quedase en la ciudad que le vio nacer, como es Mollet.

La inauguración del museo ya fue una de las reacciones más injustas que existen porque no es muy habitual que una donación realizada a Mollet, y por extensión a Catalunya, no cuente con la presencia de ningún representante del gobierno de la Generalitat. No se está portando bien el gobierno de Convergència i Unió en la Generalitat con Mollet, y mucho menos con Joan Abelló. Únicamente valorando que la donación es a Catalunya, tendrían que otorgarle la medalla de la ciudad a Joan Abelló. #1999/084

El 1986 va ser un dels anys més feliços a la vida artística del pintor molletà. El poble que el va veure néixer li va retre un homenatge pels seus 50 anys de pintura. Acte que juntament amb una exposició va ser organitzat pe l'Ajuntament de Mollet amb la participació de totes les entitats cultural de la vila. Es va col·locar una placa commemorativa del seu naixement a la Casa Museu i es va inaugurar la plaça del pintor Abelló. Val a dir que l'artista va pintar al 1967 els murals del baptisteri de l'església parroquial de Mollet i al 1967 va ser lliurat per una comissió europea el seu quadre «La última cena» al Papa Pau VI. #1987/009

El 28 de desembre, dia dels Innocents, és

la data propícia, fins i tot d'obligat compliment, pels mitjans de comunicació per desinformar, enredar en definitiva, a la seva audiència.

Els alumnes de l'escola Joan Abelló rebien cada any la visita del pintor, per Sant Jordi i per Nadal

#2008/144

Dimarts, el Gabinet de Premsa de l'Ajuntament difonia una nota de premsa en la qual anunciava un acord entre el consistori i el Ministeri de Cultura per exposar la primavera vinent el famós quadre de Pablo Picasso «Guernika».

El Guernika de Picasso al Museu Abelló, innocentada consistorial

#1999/147

La innocentada indicava que la presència de la consagrada obra a la nostra ciutat s'explicava per la posada en marxa d'un programa de foment de l'art consistent en la mostra iti-

nerant de famoses peces del patrimoni artístic de l'Estat. El comunicat parlava d'una possible presència del lehendakari Ibarretxe i d'una posterior festa del Caga tió en què hi podrien participar els periodistes assistents. Per acabar d'adobar-ho, i en complicitat amb la broma municipal, l'emissora Ràdio Mollet del Vallès (96.1 FM) va donar veracitat a la farsa i en els seus noticiaris va explicar la nova. #1999/147

REFERÈNCIES:

- #1987/004 Aluquer, Joan. (1987, Març-Abril). A l'amic Joan Abelló. *Gent Gran*, 37, p. 13.
- #1987/009 Serradell, Carme. (1987, 23 de desembre). Joan Abelló: un artista universal del Vallès. *Plaça Gran*, pp. 44
- #1999/003 T. L. (1999, 8 de gener). El calendari de 1999 a Mollet és un tast del museu Abelló, que obre al març. *El9Nou*, p. 15.
- #1999/019 Fort i Marrugat, Oriol. (1999, 18 de març). Poc a poc i bona lletra (Com tenir un museu Abelló). *La tribuna vallesana*, 153, Especial Joan Abelló, p. 20.
- #1999/084 Editorial. (1999, 6 de març). La Creu de Sant Jordi y Joan Abelló - Eleccions municipals 13 de junio. *La tribuna vallesana*, p. 4
- #1999/147 Redacció. (1999, 31 de desembre). El Guernika de Picasso al Museu Abelló, innocentada consistorial. *Mollet a mà*, p. 11.
- #2001/087 Fandiño, Jordi. (2001, 10 de setembre). L'alcaldeessa de Mollet lamenta que no els ajudi ni el govern central ni la Generalitat. *El9Nou*.
- #2008/144 G. Beumala, Marc. (2008, 29 de desembre). Adéu al pintor Joan Abelló. *El9Nou*, 1897, p. 2.

Ir. Concurs de Dibuix Escolar
homenatge a Joan Abelló

Organitza: PARADISE ESPORTS - RELAX

Patrocinen:

TEMA: Esport i Salut

Entrega de Premis

Dissabte 20 Març a les 12h

Exposició del 6 al 19 de Març a les instal·lacions de PARADISE

#1996/063

Del Museu Abelló a la Maketa, a Mollet

L'any 1988 l'antiga caserna de la Guàrdia Civil va ser ocupada per un grup de joves que reivindicava un espai social autogestionat. Van ser desallotjats quasi instantàniament. Aquest edifici és avui el Museu Abelló.

L'any 1992 el regidor socialista Oriol Fort, de l'Ajuntament de Mollet, manifestava públicament en el periòdic *Vallès Sud* que aquest edifici seria un espai per als joves i que serien aquests qui el gestionaria.

Enguany es compleix un any de l'existència de la Maketa, un ateneu cultural popular autogestionat situat al nucli antic de Mollet, en una zona on l'Ajuntament ha d'actuar amb la seva política d'especulació urbanística.

La Maketa no és un local ocupat: cada mes es paga 80.000 pessetes en concepte de lloguer. Existeix gràcies a la iniciativa

d'un grup de joves lligats a l'Associació de Músics de Mollet que el va condicionar, amb una important despesa de diners, per poder realitzar activitats diverses: concerts, teatre, exposicions, xerrades...

L'Ajuntament de Mollet s'ha mostrat sempre contrari a l'obertura i el funcionament de la Maketa. Malgrat això, l'espai existeix i no s'aturen les iniciatives i activitats, i com a lloc de trobada de bastant gent.

L'equip de govern no s'ha atrevit, fins ara, a tancar-la, no perquè no en tingui ganes, sinó perquè espera el moment idoni.

La Maketa és un bon exemple d'un espai de cultura popular, de creativitat i relació, de festa i llibertat, lliure de tuteles institucionals i privades, un exemple d'autogestió de l'oci, de participació i democràcia, tot el contrari que els centres cívics, regulats jeràrquicament i gestionats burocràticament.

A Mollet, la Maketa no li costa ni un duro, a diferència dels centres cívics i del Museu Abelló, que ha costat molts cente-

nars de milions, sense comptar el manteniment i els 13 milions anuals que cobra el senyor Abelló i 100 més que costa arreglar-li casa seva.

El Museu Abelló representa la cultura mercaderia, elitista, la dels *senyors*, del poder i del diner.

El Museu encaixa perfectament amb els aires de grandesa i notorietat dels governants, i la finalitat que té no és estendre i posar l'art a l'abast de tothom, sinó exaltar una figura oblidant l'art de molts creadors sense nom i cognom, i altres manifestacions artístiques com ara els grafitis, que omplen de colors les parets de la Maketa i alguns murs de la ciutat.

José Luis Pérez
Mollet del Vallès

#1999/112

Mireia c. Saladrigues LA FORMACIÓ D'UN MUSEU

INAUGURACIÓ
Dijous

13 de desembre de 2012
a les 20:00 h

SAMPLING THE MUSEUM

El museu com a discurs, com a imatge, com a relat de ficció, com a dispositiu, com a repressor de les emocions, com a agent disciplinador, com a exponent de la civilització occidental, com a actor en la història local

Spoken-word
d'Eloy Fernández Porta

Set de VJ de Sergi Botella

Tren des de Barcelona: L2 Rodalies Renfe

Estació Passeig de Gràcia (direcció Granollers - Sant Celoni) - Estació Mollet Santa Fost.

Viatge de 22 minuts - estació a 5 minuts del Museu Abelló.

REFERÈNCIES:

#1996/063 Juan. (1996, 22 de novembre). El Vicenç de Mollet. *Mollet a mà*, p. 3.

#1999/112 Pérez, José Luis. (1999, 13 d'agost). Del Museu Abelló a la Maketa, a Mollet. *El Nou*, p. 17.

m
Museu Abelló
Fundació Municipal d'Art

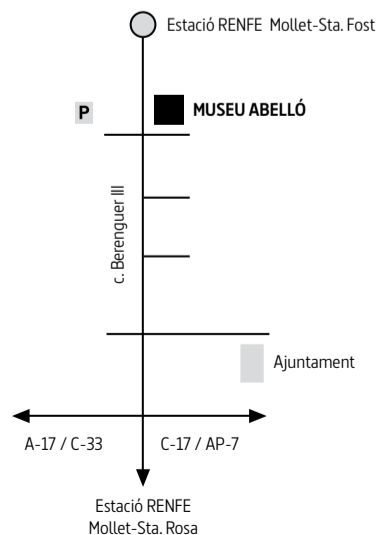

L'APARADOR és visible durant 24 h, els 365 dies de l'any, faci fred o calor.

A tan sols 3 minuts de l'estació de Mollet (Rodalies RENFE) i a 20 minuts de l'estació de Barcelona - Passeig de Gràcia.

Museu Municipal Joan Abelló
Berenguer III, 122.
08100 Mollet del Vallès
T. 93 544 50 99
F. 93 593 32 75
museuabelló@molletvalles.cat
www.museuabelló.cat

Ajuntament de
Mollet del Vallès

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

Col·laboren:

HANGAR.
ORG

àngels barcelona
c. pintor fortuny 27 - 08001 barcelona t+34 93 4125400
info@angelsbarcelona.com www.angelsbarcelona.com